

Hospodin je útočiště svého lidu a naše záštita. /Jl 4,16b/

Sestry a bratři,

nebudu vás unavovat čísly, která nemohou zahrnout všechnu mou duchovenskou činnost, jsou orientační. */Číselný přehled dán lidem písemně./* Věřím, že za strohými čísly a statistikami spatřujete nejen přípravu, ale také vnitřní zápas víry a stálé úsilí o sílu, moudrost i odvalu ke svědectví – k mé práci.

Základem a středem náboženského života každého křesťanského sboru jsou nedělní a sváteční shromáždění - **bohoslužby**. Jsem vděčná za to, že nejstarší odcházející generaci pravidelných účastníků bohoslužeb nahrazují mladší, nově příchozí (jednotlivci). Podobně **biblické hodiny** se personálně a věkově proměňují; při středních výkladech Bible a společných rozhovorech nám chybí moudrá slova sestry Boženy, obětavost a optimismus sestry Milušky. Na BH přicházejí (vedle stálých, věrných) nové, mladší sestry. (Scházejí na BH muži – bratři!) Společně hledáme smysl Písma sv. a jeho apel pro své životy, pro nás osobně. **Bible** je opravdu základem, na kterém musíme stavět a z něhož čerpá naše křesťanská víra. Jinak je víra nekonkrétní, vágní a časem zhasínající. Svědčit o Bohu máme příležitost se sestrou Danou téměř každý den – při **hodinách náboženství ve školách** (5 hodin týdně), na faře dívkám ve skupince **duchovní péče**, nejstarší generaci v **Domově pro seniory Sulická** při pravidelných bohoslužbách i osobních hovorech, při **pastoračních návštěvách v domácnostech a nemocnici**. A také při **přípravě na svátosti a obřady**. Jsem moc ráda, že rodiče s dětmi slyší na pozvání k **rodinným bohoslužbám** 1x měsíčně. Těší mne (nás – s Danou) zájem, otázky, aktivita a věrnost vás mnohých – a za to vám děkuji! Naopak mě mrzí a trápí nezájem, lhostejnost, výmluvy některých a skutečnost, že někteří přestanou chodit do sboru – do našeho společenství, aniž bych znala důvod, když před tím celkem rádi přicházeli a projevovali o duchovní věci zájem. (A které jsem křtila a ke křtu poctivě připravovala!)

Minulý rok 2018 byl pro mne v mém osobním životě silný, nezapomenutelný a nesmírně těžký. Narodili se mi první dva krásní vnuci – to byla obrovská radost. A bez zápasu víry se neobešlo vyrovnávání se a postupné přijetí těžké, nevyléčitelné, geneticky dané nemoci jednoho z nich. Děkuji těm z vás, kteří to se mnou nesete, kteří se o mne zajímáte jako o člověka. Děkuji za podporu a pochopení, za jakoukoli pomoc, děkuji za vaše modlitby. Prosím zůstaňte věrní Bohu i našemu sboru!

Děkuji.

/Jindřiška Buttová – zpráva farářky při shromáždění NO 10. 3. 2019/